

STEGET FÖRE

Joakim Palmkvist

Steget före

När de svenska kontraktsmördarna
Los Suecos drabbade Costa del Sol

Bokförlaget Forum

TIDIGARE UTGIVNING PÅ ANDRA FÖRLAG:

Maffiakrig (med Tobias Barkman) 2011

Äventyr i Svenssonland – seriemördaren Peter Mangs 2015

Hur man löser ett spaningsmord – Therese Tangs berättelse 2017

Huvudet i Bokskogen 2018

Den vedervärdige boktjuven 2018

Den undre världen – en personlig betraktelse 2020

**Bokförlaget
Forum**

Bokförlaget Forum, Box 3159, 103 63 Stockholm

www.forum.se

Copyright © Joakim Palmkvist 2024

Omslag: Per Lilja

Tryckt hos ScandBook EU, 2024

ISBN 978-91-37-16021-4

Våld och skövling vart jag ser –
tvister blossar upp, split måste jag uthärda.
Så förlamas lagen,
rätten kan inte hållas vid makt,
de rättfärdiga är omringade av gudlösa.
Så hålls en förvänd rätt vid makt.

Habackuks bok 1:3–4

I

Maradona

SPANIEN, MAJ 2018

Mannen från Malmö faller ut stödet på sin motorcykel. Han parkerar trettio meter framför en blygrå Audi RS3 och kliver av. Motorn tickar sakta medan den svalnar. Mannen bär en svart mc-jacka, grå byxor och en pistol dold i kläderna.

Han behåller hjälmen på, trots att det är högsommarvarmt efter svenska förhållanden. Drygt 25 grader, klar himmel.

Trottoaren är stenlagd och kantas av en mur med gjutjärnsstaket. Där innanför ligger kyrkan San Virgen del Rocío. Ljudet från en pågående ceremoni spiller ut knappt hörbart. Längs gatan Calle Toledo står bilar parkerade med bara decimetrar emellan.

På andra sidan asfalten grönskar en mindre park. Gräsmattor, träd, några rhododendron. Blomsterprakt. Till vänster, bakom ett par häckar, skymtar blåskimrande plaskdammar.

Alléträd var tionde meter följer gatan som mynnar ut i en stensatt rondell namngiven efter en lokal byggentreprenör. Trafiken brusar på den korsande boulevarden som slingrar sig ner mot havet.

Trottoaren leder åt höger till entrégrindarna och en öppen förgård framför kyrkan. Några palmer sticker upp ur stenväggen längs vägen mot kyrkportarna.

Just här passerade mannen från Malmö alldeles nyss. På

sekunden klockan 12.39:48 rullade hans vita Yamaha T-Max på 500 kubik förbi övervakningskameran som täcker kyrkans förgård. Kameran når inte upp till den del av Calle Toledo där mannen från Malmö nu står i skuggan av poppelträden. Fortfarande med hjälmen på.

Han väntar.

Det är den 12 maj 2018 i San Pedro de Alcántara på spanska solkusten, Costa del Sol, och det glittrande Medelhavet böljar bara en halvtimmes promenad söderut. Många mil av fin-kornig sand, promenadstråk med palmer, solstolar, butiker, restauranger och kaféer utmed strandkanten.

Längs den mullrande motorvägen ovanför vattnet ligger mängder av inhägnade bostadsområden med semestervåningar – *urbanizaciones*. Det är anonyma, diskreta bostäder som främst disponeras av turister eller andra utlänningar. Här är det lätt att passera obemärkt. Praktiskt för den som vill verka utan att synas.

Någon halvmil österut tronar exklusiva Marbella, grundlagd omkring 800 före Kristus under namnet Salduba – saltstaden. Kustremsan var en handelsplats för salt redan på feniciernas tid, och ett centrum för utvinning av både guld och silver.

På 1400-talet erövrades Marbella av den katolske kung Ferdinand av Aragonien och hans drottning Isabella som ett led i *Reconquista* – det kristna återtagandet av hela den iberiska halvön. Då hade morerna hållit stora delar av landet i över 700 år.

I dag är staden känd för sina lyxiga hotell, exklusiva butiker och ett pulserande nattliv. Resterna av det mer än tusen år gamla fortet Alcazaba blickar ännu ut över gamla stan i Marbella.

Costa del Sol är ett soldränkst semesterparadis för miljoner besökare. Omkring 35 000 svenskar bor mer eller mindre fast längs kustremsan som löper cirka 15 mil mellan Manilva i väster och Nerja i öster.

Här finns väletablerade turistorter som känns igen från resebroschyrerna: Málaga, Torremolinos, Fuengirola. Och så San Pedro de Alcántara som är lite spanskare, inte lika märkt av utländska turister som Fuengirola, eller *Funkan* som spaniensvenskarna säger.

Vi talar om cirka 300 soldagar om året, utmärkta golfbanor, shopping med allt från lyxmärkenas dyraste midjeväskor till billigt marockanskt hantverk på marknaderna och krimskrams i de kinesiska bazar-affärerna.

Fullt av restauranger, barer och nattklubbar där det vackra folket flashar märkeskläder med champagneflaskor på borden.

Den svenska kändiseliten är väl representerad. Som Pernilla Wahlgren med sitt hus Casa Rosa, som du kan hyra. Om du lägger upp 28 000 kronor per vecka.

Mångmiljonären och politikern Jan Emanuel har vid den här tiden hus i bergen ovanför Puerto Banús. Diverse influencers och poddare skyltar med bilder från det ljuva livet i Marbella med omnejd.

Högre upp, vid foten av Sierra Blanca på Kungsklippan i Marbella Hills, ligger Vladimir Putins hemliga lyxvilla, värd över en halv miljard kronor. Beväpnade vakter håller stället under uppsikt och besökare sjasas bort. Det ryktas att Putin låtit bygga en egen bombsäker bunker därinne.

Men även alla vi andra dödliga kommer hit. En kvarts miljon svenska turister besöker solkusten varje år. Det motsvarar samtliga invånare – kvinnor, män och barn – i både Halmstad och Helsingborg.

Mannen från Malmö är ingen vanlig turist. Han har väntat nästan en timme när en svag nordvästlig vind drar in uppifrån de golfbanebeströdda kullarna och det börjar porla barnröster genom kyrkans dubbeldörrar på andra sidan muren.

Ceremonin *primera comunión* är över. En konfirmationshögtid där barn tar sin första nattvard enligt katolsk tradition. I församlingen finns släkt och vänner. Bänkarna är fulla till sista plats. Cirka kvart i två börjar besökarna lämna kyrkan. En doft av parfym ligger i luften. Lackskor, höga klackar, högtidskläder, håruppsättningar, glada familjer.

Bland de stolta föräldrarna som vandrar ut ur kyrkan finns 37-åriga David Ávila Ramos. Han går även under namnet ”Maradona”, eftersom han tidigare var en lovande fotbollsspelare. Mer lovande än bra. Våghalsig och offensiv, men inte särskilt uthållig.

Fotbollen har han lagt bakom sig. Numera sysslar han med knark. Han har tre domar för grova narkotikabrott på sig och är under utredning för ytterligare en härva.

Maradonas gäng kallas *Los Gordos* – Tjockisarna – och är beryktade för att kapa insmugglade knarkpartier. Idén är att lokalisera andra kriminellas laster av cannabis och kokain från Marocko eller Latinamerika och stjäla alltihop. Samma affärsidé som den fiktive karaktären Omar Little i teveserien *The Wire*, men i större skala. Med större risker.

Till det yttre är det en enkel och smärtfri operation. Den rättmätiga ägaren till knarket kan inte anmäla stölden till polisen. Och *Los Gordos* kan sälja partiet billigare än andra leverantörer, med större förtjänst. Gänget behöver inte investera några egna pengar på en leverans som riskerar att fastna på vägen, utan kan lugnt vänta tills den är på plats. Möjligen krävs en och annan muta till rätt person i Algeciras enorma containerhamn. Här passerar fyra miljoner fraktcontainrar

årligen. Den utbredda korruptionen öppnar portarna för all sorts insmuggling.

Några veckor innan mannen från Malmö står och väntar på Calle Toledo har ett parti på ett halvt ton kokain beslagtagits av den spanska paramilitära polisen Guardia Civil i Algeciras. Då greps 21 misstänkta – tio av dem hamnanställda.

Uppskattningarna varierar kraftigt, men den spanska polisen menar att majoriteten av allt kokain som smugglas till Europa kommer via Algeciras. Antingen direkt eller via omlastning vidare till jättehamnarna i Rotterdam, Antwerpen och Hamburg. Och även Helsingborg, Uddevalla och andra hamnar i Norden.

Los Gordos knarkstölder har skaffat gänget fiender. När Maradona lämnar sin sons konfirmation den 12 maj är han en jagad man med ett pris på sitt huvud. Ett parti kokain värt 90 miljoner kronor har kommit på avvägar.

De senaste månaderna har gänget utsatts för flera attentat. I slutet av mars brandskadas Maradonas gym på Calle Letonia i ett industriområde i San Pedro de Alcántara. Tre män i en stulen Toyota Land Cruiser på två och ett halvt ton forcerar entrégrindarna till gymmet genom att backa in i dem upprepade gånger. Övervakningsfilmerna visar hur två av dem går omkring i lokalen och håller ut bensin. De tänder på och gör sedan samma sak med bilen.

Polisens utredningsinsats efter attentatet har fått kodnamnet Rueda. En blinkning till den kända skådespelerskan Belén Rueda, eftersom det var hennes stulna Land Cruiser attentatsmännen använde.

Ett par dagar senare brinner strandrestaurangen Heaven i Estepona ner till grunden. Den här gången är mordbrännarna beväpnade. De hotar och misshandlar två säkerhetsvakter innan de tänder eld på byggnaden. På papperet ägs

restaurangen av en kumpan till Maradona och polisen är övertygad om att attackerna är signaler från andra *narcos* – knarkhandlare. För att få tillbaka sina pengar, men också som en varning till andra i branschen.

Bara dagen före mordbranden sändes en ännu brutalare signal. Då dör en annan medlem i gänget Los Gordos i en mystisk trafikolycka i Dubai. Olyckan misstänks vara riggad, enligt vad spansk polis får veta. Men den händelsen utreds av Förenade Arabemiratens poliskår. Därifrån kommer sällan någon information alls.

Raden av attacker mot Los Gordos hamnar på bordet hos spanska polisens specialenhet mot grov organiserad brottslighet och narkotikabrott. Den heter *Unidad de Drogas y Crimen Organizado*, förkortat Udyco.

Deras avlönade tjallare har tipsat om att det finns ett kontrakt ute på Maradona. Och spåren – särskilt bilder på spanarbilar från de olika dåden – pekar mot en grupp *narcotraficantes*, smugglare, i La Línea de la Concepción, en mytomspunnen ort i knarksammanhang som gränsar till Gibraltar på andra sidan bukten från Algeciras.

På La Líneas flera kilometer långa sandstrand Atunara landar tonvis med cannabis infraktat i snabba gummibåtar från Marocko, knappt tre mil sjövägen söderut. Lasterna är så värdefulla att smugglarna kraschar de jämförelsevis billiga båtarna upp på stranden och lämnar dem efter sig.

Under 2017 konfiskerar polisen 145 ton cannabis i La Línea. Och tolv ton kokain. Det bekommer inte La Líneas knarkbossar nämnvärt. De bygger stora villor med swimmingpooler bakom höga murar bland i övrigt slitna kåkar. Det nergångna och arbetslöshetsdrabbade området La Línea lever och andas knark.

Här finns stora pengar att tjäna för de många unga sysslolösa i området. Alla boende i La Línea är på något sätt inblandade i hanteringen. Det utgår polisen ifrån av tidigare erfarenhet. Här är det omöjligt att spana ouspptäckt. Calle Canarias i La Línea har kallats en av de farligaste gatorna i Europa. Liv är billigt. Kriminella drabbar regelbundet samman med polis och tullare.

Udycos spaningsinsatser mot *narcotraficantes* efter attentaten mot Los Gordos går sådär. De påspanade kriminella inser snabbt att polisen är efter dem. Udycos spanare ser hur deras misstänkta kör planlösa rundor längs kusten i sina bilar, stannar till utan särskild anledning, vänder och spanar efter förföljare.

Några veckor före konfirmationen i San Pedro de Alcántara söker Udycos poliser upp Maradona. De drar läget för honom, så som polisen uppfattar det: Allt tyder på att attackerna kommer att bli mycket värre och att Maradonas familj är i fara. Han bör samarbeta och berätta vilka han tror ligger bakom. Udyco kan skydda honom.

Polisens huvudteori är alltså att Los Gordos stulit ett parti kokain värt cirka 90 miljoner kronor. Men att de missade att ta bort ursprungsmärkningen som identifierar de verkliga ägarna innan de försöker sälja det vidare. Köparna skvallrar för ägarna – en av de latinamerikanska knarkkartellerna – som kräver igen pengarna enligt metoden *plata o plomo* – silver eller bly. Betala eller bli skjuten.

Inför poliserna slår Maradona ifrån sig och säger att han inte vet vem som bränt ner hans verksamheter, att han bara sysslar med lagliga affärer och att han inte har konflikter med någon. I det informella samtalet antyder Maradona ändå att han har en plan för hur han ska lösa sin situation.

Det är alltså en jagad Maradona som lämnar ceremonin i San Virgen del Rocío och vandrar ut på torget utanför kyrkan. Övervakningskameran registrerar den nykonfirmerade sonen och hans syster, tillsammans med Maradonas fru och en manlig vän till familjen. Och så Maradona själv.

Klockan är exakt 13.46:44 när de viker om hörnet upp på Calle Toledo mot familjens blygrå Audi. De ska fira tilldragelsen på en restaurang i närheten.

Maradona öppnar förardörren och stiger in. Han hinner aldrig knäppa säkerhetsbältet. Medan han sätter sig till rätta kliver mannen från Malmö fram ur poppelträdens skugga med draget vapen och skjuter honom genom vindrutan. Två skott i tät följd.

Maradonas vän, som är på väg in i bilen, reagerar instinktivt, vänder om och flyr springande. Hustrun hukar sig bakom bilen.

En av kulorna tar i bröstet på Maradona, en i axeln. Medan tomhylsorna klirrar ner på gatan tar skytten ett par steg fram åt höger och drar ytterligare tre skott genom sidorutan i riktning snett neråt.

De tar rakt i ansiktet på Maradona, som försöker värja sig med händerna uppe. Han är död innan de sista glasbitarna från den krossade sidorutan hunnit falla ner.

Medan mannen från Malmö äntrar sin motorcykel, smäller upp stödet med ena foten och drar iväg, krånglar sig Maradonas son ut ur bilen och springer skrikande tillbaka mot kyrkan. De stumma bilderna från övervakningskameran visar en liten pojke i finkläder som far in i folksamlingen med gapande mun och viftande armar.

Det tar flera sekunder, ibland längre, innan hjärtat slutar slå på den som blivit skjuten i huvudet. Medan blodet rin-

ner ur Maradonas kropp, ut över sätet och ner på bilgolvet, rullar mördarens motorcykel genom smågatorna i San Pedro de Alcántara ner mot motorvägen. Han gasar iväg västerut i hög fart. Kör i sicksack genom trafiken.

Om motorcykeln hade dumpats, sänkts, eldats upp eller om mördaren kört någon helt annanstans kunde allt ha slutat annorlunda.

Men fler ska dö innan spelet är över.

* * *

Ett inramat fotografi i A3-format av kung Felipe VI blickar ner på polisinspektör Marcos skrivbord i tjänsterummet på tredje våningen i Málagas polishus. Marcos huserar på cirka tolv kvadratmeter inom kala, vitmålade betongväggar, bland arkivlådor med utredningsmaterial, reflexvästar med texten *Policía* och högvis med kommunikationsutrustning.

Marcos har passande nog en mejladress som börjar *jefe-crimen*¹. Han leder grupp 1 vid Udyco i Málaga. Gruppens huvudansvar: Grövre våldsbrott med gängkoppling – mord, kidnappningar, utpressning.

Marcos är en lång, stadigt byggd polisman med kraftig käke och bestämd blick, fast handslag och brett leende. Mer än gärna tar han ett glas med kollegor och besökare i polis-husets bar på bottenvåningen.

Han har sett mycket under åren som polis. Allt från stölder och vanliga misshandelsfall till tortyrliknande mord. Men alltid undanskymt, i det fördolda – i den undre världen, även rent bokstavligt. Inte som mordet på Maradona, ett hänsynslöst dåd bland fredliga kyrkobesökare.

Det han och kollegan José Maria vid grupp 2 – narkotika-enheten – fruktade har skett med polisen som passiva åskådare.

När larmet går är inspektör Marcos och hans kollegor ute på ett kidnappningsärende, men får släppa allt när centralen tar kontakt och berättar om dödsskjutningen vid kyrkan. De kommer fram till brottsplatsen på bara några minuter. De blir rejält överraskade när de får reda på offrets identitet – en man de alldeles nyligen pratat med om hotbilden.

Udycos utredare kan inledningsvis konstatera att det inte var någon nybörjare som höll i vapnet. Det krävs vapenkunnande för att sätta skotten så väl. Dessutom behövs iskyla för att vänta så pass länge på platsen i utstickande klädsel – framför allt med hjälm på. Det kräver också en väl intränad kallblodighet att fokusera vid stresspåslaget under själva mordet. Sinnesnärvaron att ta de avgörande stegen åt sidan, komma nära och avsluta med skott på bara några decimeters håll. Mördaren måste ha tränat. Han har gjort det förr, menar utredarna.

Knarkbossen Maradona är nu utraderad i ett dåd som bär alla tecken på att vara utfört av en *sicario* – en yrkesmördare som dödar på uppdrag, utan egen koppling till offret. Den mest svårlösta typen av mord.

Det hade kunnat sluta mycket värre, inser Marcos, om alla hade hunnit sätta sig i bilen och därför hamnat i vägen för kulorna. Om det kommit fler konfirmationsbesökare gående åt samma håll och upplevts som hotfulla eller obekväma för skytten. Eller om någon av kulorna rikoschetterat iväg. Fler hade kunnat dö eller skadas.

Hela upplägget är svindlande för Udyco-poliserna. Ett mord mitt på dagen, bland mängder med vanligt folk och anhöriga. Precis utanför en kyrka!

Sånt händer inte.

Så gör inte ens de värsta av de lokala maffiagrupperna mot varandra.

Vad är det de har fått i knäet?

Polisens tekniker har inte mycket att jobba med på mordplatsen. De mässingsglänsande patronhylsorna, naturligtvis, som ligger strödda i rännstenen och på trottoaren. De tas tillvara för att söka spår på. Spår som kan matchas mot ett visst vapen.

Och så kulorna som plockas ur Maradonas döda kropp eller lirkas fram där de fastnat i bilen. Kanske kan de länkas till någon annan skjutning eller till ett vapen?

Rutinmässigt tömmer polisen alla mobiloperatörer på information om vilka telefoner som rört sig i och omkring platsen. Det är en lång process att sälla fram viktiga data från de många hundra, kanske tusentals sifferkombinationer och telefonnummer som kopplar upp under några timmar en eftermiddag på spanska solkusten.

Det är inte alltid det leder någon vart. Tunga kriminella vet hur lätt det är att spåra telefoner. Men i det här fallet ska insamlingen visa sig mycket viktig.

Efter att liket av den döde Maradona burits iväg och fraktats till obduktion konfiskeras hans tekniska utrustning. Kanske finns där meddelanden eller noteringar som pekar vidare mot en individ. Någon som kan bindas till platsen, om än inte till själva brottet?

Det blir en besvikelse – inget viktigt i den vanliga telefonen, Ipaden eller datorn. Och den extra telefonen som ligger i Audins handskfack visar sig vara en särskilt besvärlig nitlott. Det rör sig om en BQ, modell Aquaris.

Telefoner från den spanska tillverkaren BQ dyker upp på marknaden redan 2016 som ett omöjligt problem för polis-kårer över hela världen.

Det förekommer andra märken i kriminella kretsar, men särskilt den enkla Androidtelefonen BQ Aquaris X2 säljs omprogrammerad som en ”ultrasäker”, hårt krypterad kommunikationsapparat.

Telefonerna har ett vanligt operativsystem, men i enheten finns också ett krypterat system som startas genom att trycka in en viss kombination av knappar.

Krypterad kommunikation är viktig för sekretessen hos finanshajar, politiker och militärer. Det är på så vis BQ-telefonerna marknadsförs officiellt. Men det är lika avgörande för en annan yrkesgrupp att kunna kommunicera säkert – gangsters. De krypterade telefonerna blir snabbt ett framgångsrikt koncept för nätverkskriminella.

De kan bara kommunicera med andra enheter i samma nätverk och telefonen är ogenomtränglig för polisens utredare. Får polisen tag på en BQ-telefon vid ett tillslag är det stopp, en återvändsgränd.

I stället är det vittnen och kamerabilder som blir centrala efter mordet på Maradona. Udyco lägger många spaningstimmor för att leta rätt på tänkbara vittnen. Men ännu större fokus läggs på att lokalisera kameror som kan ha fångat hela eller delar av förloppet.

Det visar sig att folk vid kyrkan, bland dem Maradonas hustru, har ganska dimmiga begrepp om hur mördaren försvann. Men det var på en skoter, moped eller motorcykel – något ditåt.

Ett av de tidigaste vittnena som noteras i utredningen är José Caliente Villalobos. Han berättar att han var hemma när han vid 13-tiden hörde tre skott som skrämde honom. Han tittade ut genom fönstret och kunde se en man med en mörk hjälm på huvudet.

Mannen var cirka 175 cm lång med normal kroppsbyggnad och sprang snabbt till en ljus motorcykel av skotertyp. Han lämnade platsen i hög hastighet och Villalobos hörde skrik. Han gick ner på gatan och såg en man, uppenbarligen

med skottskador, i ett fordon, och försökte hjälpa honom.

Udyco får in bättre uppgifter från kamerorna på ett lägenhetshus längre upp på Calle Toledo. Bilderna visar en vit Yamaha, större modell, troligen T-Max. Och i just det hörnet fick mördaren sakta ner för att inte krocka med en bil som kom från vänster. Vittnen kan peka ut ungefär vilken väg mannen på motorcykeln tog efter det.

Skoterliknande motorcyklar är vanliga i trakten. De är bekväma att köra korta sträckor, smidiga att parkera på de ofta belamrade gatorna och perfekta för att slingra sig förbi bilköerna. Modellen Yamaha T-Max i standardvitt finns det gott om, Maradona själv körde ibland precis en sådan.

Men den här Yamahan har också en svart packbox bak med vita stråk och avgassystemet är inte original. Detaljerna hjälper poliserna i pusslandet ruta för ruta med de övervakningsfilmer som hämtas in.

Spanska solkusten är nerlusad med kameror. Inte bara turisternas handhållna, utan övervakningskameror av alla tänkbara slag. Till att börja med finns kameror för trafikövervakning, vid stationerna för vägtullar och runt särskilt olycksdrabbade platser som avskräckning och för dokumentation.

Men så har vi också alla kameror i kaféer, restauranger, bankomater, bensinstationer, affärer, barer, hotell och enstaka privatbostäder. De är oftast tänkta som säkerhetsarrangemang inne på etablissemangen, men många av dem tar upp bilder från hela eller delar av gatan utanför. Polisen får ägna flera dagar åt att samla in övervakningsfilmer från den förmodade flyktvägen.

Mördaren verkar förtrogen med gatusystemet i San Pedro de Alcántara, även om han drar iväg så snabbt att han nästan blir påkörd i första svängen.

Mördarens vägval leder honom sedan rakt ut på den motorvägen, där nästa kamera fångar honom innan han hunnit dra på full gas – bilder från bensinstationen Cepsas övervakningskamera kan zoomas tillräckligt för att se mc:n med packboxen vid precis rätt tid.

Några detaljer syns inte, men bilderna ger vidare vägledning – det bär av västerut.

Spanarna får oväntad hjälp av en privatperson med dash-cam, en kamera monterad på instrumentbrädan riktad framåt. Han blir omkörd av mördaren i hög fart längs motorvägen.

Med ledning av övrig trafik på filmerna kan polisen söka rätt på fler filmer. Nästa anhalt blir ett kafé där motorcykeln saktar ner, för att sedan ta en avfart upp mot ännu ett väldigt område med *urbanizaciones*. Där är kameraövervakningen massiv. Nu är det bara en fråga om tid innan något dyker upp, inser utredarna.

Vid semesterboendet Cortijo del Mar blir det jackpot.

Stället är ett inhägnat, femstjärnigt läghetsområde med 188 enheter, med mottot att erbjuda det bästa av två världar – avskildheten och friheten i en lägenhet kombinerat med bekvämligheten och servicen hos ett hotell. Resorten berömmar sig för att vara ”en egen trevlig liten medelhavsby”.

Anläggningen ligger en kilometer in från motorväg A7 och bara tre kilometer från en golfbana på arton hål designad av sydafrikanske golflegendaren Gary Player. Till paradisstranden Guadalmina är det mindre än fem kilometer.

I komplexet trängs hundratals semesterlägenheter. Sveriges Läkarförbund äger exempelvis fyra stycken som hyrs ut till

medlemmar. Under anläggningen finns ett parkeringsgarage för gästerna.

Klockan på övervakningsfilmen visar 13.53 när en mörk VW Polo stannar till vid nerfarten till garaget.

Strax därefter anländer Yamaha T-Maxen med den udda packboxen och det uppdaterade avgassystemet. När den svänger runt hörnet vid nerfarten till garaget börjar Polon rulla mot garaget, vars fjärrstyrda dörr åker upp. Yamahan kommer ikapp och följer med ner i källaren.

Bara knappa fem minuter efter att Maradona sköts till döds befinner sig alltså mördaren och eventuella kumpaner någonstans i det femstjärniga bostadsområdet. Bara betalande gäster har tillgång till garaget.

Den eller de som satt i Polon och hjälpte mördaren ner måste vara inblandade, konstaterar poliserna. Ytterligare bakspårning av bilder tyder på att bilen stått beredd en bra stund och väntat på att få släppa ner mördaren i garaget.

Ett stort steg framåt i utredningen. Men bara ett första steg.

Marcos och hans utredare vet att de här områdena mest disponeras av turister eller andra utlänningar. De bor inte här hela tiden. Man märks inte, syns inte, och inga grannar har sett något. Resorten är ett perfekt gömställe.

När de civilklädda spanarna efter flera dagar smyger ner i garaget står den vita Yamahan övergiven i ett hörn. Den falska registreringsskylten är borta. Yamahan är inte i vägen för bilarna. Rent teoretiskt hade den kunnat stå där och samla damm i månader innan någon reagerade.

Udyco beslagtar inte motorcykeln och jagar inte heller efter ägaren, föraren eller skytten med husrannsakingar och förhör i området. De ännu oidentifierade misstänkta

måste fortsätta tro att allt är lugnt, tills man har fått ihop mer material mot dem.

Däremot placeras en dold sändare på fordonet. Men av försiktighet begår polisen också ett misstag som kommer att bli viktigt längre fram: Motorcykeln svabbas inte omedelbart för krutrester på handtagen. Det vore annars naturligt. Vare sig mördaren hade handskar på sig eller ej lär det ha stänkt från vapnet upp på händer och armar, det gör det alltid. Så chansen är stor att rester finns kvar på styret. Men först senare under sommaren, efter två månader, genomförs den undersökningen.

Alla som för tillfället bor på resorten kartläggs: ägare, hyrestagare, och vem som egentligen uppehåller sig i de olika lägenheterna.

Det visar sig att en svensk man i tjugoårsåldern vid namn Fakhry, hemmahörande i Malmö, hyr en av lägenheterna på Cortijo del Mar sedan en ganska lång tid tillbaka. När polisen kör hans namn genom de internationella registren ringer det omedelbart en klocka för utredarna.

Högt och ljudligt.